

Advies over de conceptnota 'Geïntegreerd beleid voor erkenning van competenties (EVC)'

Vlaamse Onderwijsraad

Kunstlaan 6 bus 6
BE-1210 Brussel

T +32 2 219 42 99
F +32 2 219 81 18

www.vlor.be
info@vlor.be

Wijs beleid door overleg

Adviesvrager: Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport en Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs op 10 augustus 2015

Uitgebracht door de Algemene Raad op 22 oktober 2015 met eenparigheid van stemmen.

Voorbereiding: Commissie Onderwijs, Vorming en Arbeidsmarkt onder het voorzitterschap van Mil Kooyman. De commissie vergaderde op 24 september en 13 oktober 2015.

Werden geconsulteerd: de Raad Secundair Onderwijs op 17 september 2015, de Raad Levenslang en Levensbreed Leren op 22 september 2015, de Raad Hoger Onderwijs op 13 oktober 2015.

Dossierbeheerder: Koen Stassen

1 Naar een geïntegreerd EVC-beleid

De ministers van Onderwijs en Werk hebben een conceptnota over een 'Geïntegreerd beleid voor de erkenning van competenties (EVC)' voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De doelstelling van de conceptnota is 'een gemeenschappelijk kader voor EVC vast te leggen waarbinnen de verschillende beleidsdomeinen EVC concreet vorm kunnen geven'.

In een advies op eigen initiatief uit 2010 benadrukte de Vlor al het belang van EVC voor het levenslang leren binnen en buiten een formele onderwijscontext.¹ De raad onderschrijft het belang om de huidige aanpak van EVC te stroomlijnen over verschillende beleidsdomeinen.

1.1 Reële maatschappelijke impact

De herkenning en erkenning van verworven competenties is een belangrijke doelstelling in verschillende beleidsdomeinen. Dat het herkennen van competenties een uitdrukkelijke plaats krijgt in de conceptnota, ligt in de lijn van het Vlor-advies van 2010 dat het belang beklemtoonde van de waardering voor competenties die mensen verworven hebben, maar ook stelde dat dit niet altijd in functie van opleiding of inzetbaarheid op de arbeidsmarkt moet gezien worden: 'Vaak gaat het puur om waardering van wat mensen gedaan of gepresteerd hebben, om hun zelfontplooiing en zelfwaardering'.² Door waarde te verlenen aan competenties verworven in verschillende contexten, wordt er gewerkt aan maatschappelijke integratie, een positiever zelfbeeld van mensen, het verlagen van de drempel tot het formele onderwijs, enz.

Naast de rol die EVC kan spelen voor de versterking van het gevoel van eigenwaarde, moet ook de reële maatschappelijke impact, het civiel effect voor de gebruiker, voldoende duidelijk zijn. Dat betekent concreet dat de meerwaarde van EVC op de arbeidsmarkt of de verkorting van de duur van opleidingstrajecten duidelijk is. De houding van het 'afnemend veld', de vraagzijde, is dan ook cruciaal om EVC een duidelijke plaats te geven in de samenleving en mensen te stimuleren tot het herkennen en erkennen van hun verworven competenties.

Zo bleek uit de evaluatie van de ervaringsbewijzen van 2010 dat de beperkte bekendheid van de ervaringsbewijzen bij alle partijen en het gebrek aan concrete meerwaarde op de arbeidsmarkt, de belangrijkste redenen voor het gebrek aan succes zijn.³ De ervaringsbewijzen die wel succesvol zijn, zijn dat omdat hun civiel effect duidelijk is doordat ze bijvoorbeeld toegang geven tot een gereguleerd beroep (vb. begeleider buitenschoolse kinderopvang) of een opstap zijn naar duurzame tewerkstelling in een bepaalde sector (vb. poets hulp).

Het huidige EVC-aanbod in het onderwijs is vooral gericht op het verkorten van opleidingstrajecten. Het is belangrijk voor de gebruikers dat het EVC-bewijs een civiel effect heeft dat niet beperkt is tot de instelling die het heeft uitgereikt.

---

¹ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over eerder verworven competenties](#), 23 september 2010.

² Ibidem

³ <http://www.serv.be/sites/default/files/documenten/Resultaten%20van%20het%20onderzoek%20naar%20het%20slag%20en%20of%20falen%20van%20het%20ervaringsbewijzen1.pdf>

Om de doelstelling te realiseren dat 'werkgevers, intermediairen, werkzoekenden en werkenden verder kijken dan het diploma alleen'⁴, is het dan ook cruciaal dat er voldoende gecommuniceerd wordt over de mogelijkheden van EVC naar zowel gebruikers als naar de vraagzijde. Als de samenleving de meerwaarde van EVC niet ziet, heeft het weinig zin om hier vol op in te zetten.

Onbekend is onbemand. Een communicatieplan over EVC moet dan ook integraal deel uitmaken van het EVC-beleid. Daarin moeten de verschillende partners (overheid, opleidingsverstreckers, toeleiders, sectoren, ...) hun verantwoordelijkheid opnemen en moet er ook nagedacht worden over het bereiken van verschillende doelgroepen. De ontwikkeling van een EVC-website zal niet volstaan.

1.2 Overkoepelend EVC-decreet

De Vlor ziet het belang van een EVC-decreet dat een kader biedt voor alle betrokken beleidsdomeinen. Het decreet kan als hefboom dienen om het geïntegreerd beleid vorm te geven, maar zal niet volstaan. Op dit moment is het voor de raad onduidelijk hoe een betere afstemming tussen de beleidsdomeinen zal gerealiseerd worden.

De Vlor gaat niet akkoord met het voorstel om in afwachting van een overkoepelend decreet, de bestaande EVC-regelgeving binnen de verschillende beleidsdomeinen al aan te passen aan de kaders geschetst in de conceptnota. In eerste instantie moet er een draagvlak gevonden worden voor de conceptnota, ook bij de beleidsdomeinen die geen trekker zijn in het dossier. Voordat de regelgeving in de verschillende beleidsdomeinen wordt aangepast, is het belangrijk dat het overkoepelend decreet afgerond is. De discussie ten gronde dient eerst volledig gevoerd te zijn voordat de regelgeving in de beleidsdomeinen al wordt aangepast.

2 Toepassingsgebied en begrippenkader

2.1 Belang van het EVC-continuüm

De Vlor vindt het belangrijk dat zowel de herkenning als erkenning van verworven competenties duidelijk is opgenomen in de conceptnota. In de nota wordt de focus vooral gelegd op de erkenning van competenties en dan in het bijzonder op de beroepskwalificaties van niveau 2 t/m 5. Hierdoor blijft het belang van de herkenning van competenties onderbelicht. Zoals hoger gesteld, vindt de Vlor het erg belangrijk dat een EVC-beleid zich niet beperkt tot de doorstroming naar de arbeidsmarkt. In het bijzonder voor kansengroepen is het belangrijk om de herkenning van competenties voldoende uit te werken. Dat deze nota werd uitgewerkt door de beleidsdomeinen Onderwijs en Werk, mag een verklaring zijn voor de focus op erkenning en doorstroming, maar mag niet betekenen dat de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport onderbelicht blijven.

---

⁴ Beleidsnota Werk, Economie, Wetenschap en Innovatie 2014-2019 van minister Muyters, p. 21.
<http://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/beleidsnota-2014-2019-werk-economie-wetenschap-en-innovatie>

2.2 Secundair onderwijs in het EVC-beleid opnemen

In het advies over de discussienota van 2012 gaf de Vlor aan dat het secundair onderwijs een plaats moet krijgen in het EVC-beleid.⁵ Leerlingen beschikken in het secundair onderwijs al over competenties die ze buiten de school hebben opgedaan en waarmee ze iets doen in een formeel opleidingstraject. Het moet dan ook mogelijk zijn om beter in te spelen op eerder verworven competenties van jongeren dan nu het geval is.

Bij de uitwerking moet er echter rekening gehouden worden met de eigenheid van het secundair onderwijs die de toepassing van EVC doet afwijken van andere onderwijsniveaus en opleidingscontexten:

- De brede vorming van de lerende moet steeds voor ogen gehouden worden. In de conceptnota wordt er stevast over de vraag van de arbeidsmarkt en het belang van de gebruikers gesproken. Voor het leerplichtonderwijs komt daar een dimensie bij: de verwachtingen van de samenleving zoals die geformuleerd zijn in de einddoelen.
- Een doorgedreven individualisering van leertrajecten gekoppeld aan een vrijstellingenbeleid is niet evident en verdient verder onderzoek.
- De logica van een formeel assessment is niet verzoenbaar met de brede opdracht van het leerplichtonderwijs.
- De scheiding van de rol van begeleider en evaluator is niet haalbaar noch wenselijk in het secundair onderwijs. De betrokkenheid van een leraar is immers belangrijk in het licht van de evaluatie van het totale leertraject.⁶
- EVC moet vorm krijgen in een oriënterings- en pedagogisch beleid van de school.
- EVC moet een plek krijgen in het secundair onderwijs binnen de mogelijkheden die er nu al zijn voor flexibele leerwegen. De Vlor heeft in het advies over de conceptnota ‘Samen tegen schooluitval’ gevraagd om werk te maken van een transparant kader dat de scholen in staat stelt om duidelijke keuzes te maken. Nu is er een brede waaier aan flexibele leerwegen mogelijk die niet altijd duidelijk is voor de scholen, leerlingen en ouders.⁷
- Het is duidelijk dat het (h)erkennen van competenties in het secundair onderwijs niet kan leiden tot vrije tijd voor leerlingen, maar wel het vertrekpunt kan zijn voor een differentiële aanpak binnen een collectief vormingsproces (pedagogisch beleid) en/of voor het aanbieden van een flexibele leerweg en/of voor oriënteringsadvies.

2.3 Rol van het hoger onderwijs in EVC erkennen

De Vlor vindt het een gemiste kans dat het hoger onderwijs niet expliciet wordt opgenomen in het toepassingsgebied van de conceptnota. Het wordt immers evenzeer gevat door het EVC-beleid.

Het hoger onderwijs heeft een uitgebreide expertise op het vlak van EVC die nu onderbelicht blijft. Door de focus te beperken tot de beroepskwalificaties van niveau 2 t/m 5 lijkt het dat het hoger onderwijs niet arbeidsmarktgericht is. Het belang van EVC voor specifieke opleidingen zoals de

---

⁵ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de discussienota: naar een geïntegreerd EVC-beleid](#), 27 september 2012.

⁶ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over externe certificering: een actualisering](#), 27 juni 2013.

⁷ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over de conceptnota ‘Samen tegen schooluitval’](#), 8 oktober 2015.

specifieke lerarenopleiding en het hoger beroepsonderwijs moet zeker aan bod komen. Tot slot is het belangrijk om het hoger onderwijs op te nemen in de nota zodat het ook in aanmerking komt voor pilootprojecten die mogelijk opgezet worden om het EVC-beleid verder te concretiseren.

2.4 EVC als kans voor de integratie van vluchtelingen

De Vlor ziet in EVC een kans voor de integratie van vluchtelingen in onze samenleving.⁸ Er is dan ook nood aan een toegankelijke en transparante procedure voor de erkenning van buitenlandse studiebewijzen in het hoger onderwijs.⁹ Er moet bekeken worden of en hoe een snelle EVC-procedure voor gediplomeerde nieuwkomers (zowel hoog- als midden- of laaggeschoold) vorm kan krijgen. Daarbij moet erover gewaakt worden dat er geen overdreven klemtoon gelegd wordt op de taligheid van het assessment wat in het nadeel van nieuwkomers zou spelen, zonder het belang van taligheid te ontkennen.

3 EVC-standaarden

3.1 Het concept 'EVC-standaard'

De conceptnota introduceert voor de erkenning van competenties 'standaarden' die worden afgeleid uit beroeps- of onderwijskwalificaties. Die standaarden worden ontwikkeld als basis voor een kwaliteitsvol assessment met het oog op uitwisselbaarheid van de certificering.

Voor de ontwikkeling van standaarden voor zuiver arbeidsmarktgerichte opleidingen, is de Vlaamse kwalificatiestructuur het logisch referentiekader. Voor de opleidingen met een component algemene vorming is het belangrijk dat niet enkel de beroepskwalificaties als referentiekader worden meegenomen. Ook voor het hoger onderwijs (met uitzondering van hbo5) moet de relatie tussen de standaarden en opleidingen opgehelderd worden. De raad stelt daarvoor de ECTS-fiches voor als referentiekader.

In de conceptnota wordt er vooropgesteld dat de standaarden richtlijnen geven voor de assessmentmethoden, maar niets zeggen over de te hanteren instrumenten. De Vlor vindt dat de standaarden zich moeten beperken tot de omschrijving van de te testen competenties. Het zou immers naïef zijn om te veronderstellen dat de bepaling van de assessmentmethoden onafhankelijk staat van de te hanteren instrumenten. De raad houdt dan ook vast aan autonomie op het vlak van evaluatie, ook voor EVC.

In de conceptnota is het statuut van de standaarden nog niet duidelijk. De Vlor is ervan overtuigd dat een standaard niet dwingend moet zijn, maar ter ondersteuning van de kwaliteit dient. Als er al methodieken in worden opgenomen, moet het mogelijk zijn om hiervan af te wijken. Uit de ervaring met bepaalde methoden kan immers blijken dat ze niet betrouwbaar en/of valide zijn en dat er naar alternatieven moet gezocht worden.

---

⁸ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over dringende maatregelen voor het onthaal van vluchtelingen in onderwijs](#), 24 september 2015.

⁹ Zie de fiche opgemaakt in het kader van het Memorandum van de Vlor (mei 2014): [Fiche Kwalificerende onderwijsloopbanen en hbo5](#).

3.2 Mogelijke impact van standaarden op het onderwijs

Afhankelijk van de keuzes die er gemaakt worden over de invulling van de standaarden, het statuut en de relatie met de onderwijs- en of beroepskwalificaties, ziet de Vlor een mogelijke impact op het onderwijs die niet wenselijk is.

- Het feit dat er in de standaarden kerncompetenties worden geselecteerd uit de beroepskwalificaties, zal naar alle waarschijnlijkheid een invloed hebben op de curricula van de arbeidsmarktgerichte opleidingen. In de standaarden wordt er immers een hiërarchie ingesteld tussen de verschillende competenties.
- Er is een risico op een verdere beperking van de ruimte voor vormgeving van het onderwijsproces, en in het bijzonder evaluatie. Dat is het geval indien de standaarden heel nauwgezet gaan bepalen welke competenties getoetst moeten worden en ook de manier waarop er geëvalueerd moet worden vastleggen.
- In het kader van een geïntegreerd kwaliteitszorgsysteem voor beroepskwalificerende opleidingstrajecten, zouden de standaarden als kwaliteitskader kunnen fungeren. Het gebruik van de standaarden zou ook kunnen opgelegd worden als een voorwaarde om geaccrediteerd te worden voor het uitreiken van beroepskwalificaties. Dit zou nauw aanleunen bij een centrale toetsing voor beroepskwalificaties. Voor arbeidsmarktgerichte opleidingen bestaat dit risico deels al door de toenemende druk om voor bepaalde competenties te werken met externe certificering. Hierover werd een uitgebreid standpunt ingenomen in een advies van 2013.¹⁰ In een dergelijk scenario worden de standaarden sterk normerend voor het onderwijs. De onderwijsinstellingen verliezen hun autonomie voor de beoordeling van een lerende. Maar er is mogelijk ook impact op de klasvloer, bijvoorbeeld een risico op *teaching to the test*.

4 Kwalificering

De output van EVC is certificering in de vorm van kwalificaties, deelkwalificaties of bewijzen van competenties. Voor de Vlor is de verhouding tussen de kwalificaties, deelkwalificaties en bewijzen van competenties niet duidelijk. De raad vraagt dat de concepten en hun onderlinge verhouding worden uitgewerkt en dat er ook wordt opgehelderd hoe ze tot stand zullen komen.

In het advies over de conceptnota *duaal leren* geeft de Vlor aan dat hij een deelkwalificatie als een vorm van *gedifferentieerde studiebekrachtiging* ziet op het einde van een leertraject als een onderwijskwalificatie ondanks alle inspanningen, ondersteuning en begeleiding niet gehaald wordt.¹¹ Daarmee wordt beklemtoond dat het bereiken van een afgeronde onderwijskwalificatie als vertrekpunt wordt gezien, maar dat de verworven competenties van de lerende geëxpliciteerd en erkend worden met het oog op doorstroming naar de arbeidsmarkt of opleidingstrajecten. Dat uitgangspunt is cruciaal voor de brede opdracht die de Vlor voor het leerplichtonderwijs ziet.

---

¹⁰ Vlaamse Onderwijsraad, Algemene Raad. [Advies over externe certificering: een actualisering](#), 27 juni 2013.

¹¹ Vlaamse Onderwijsraad, Raad Secundair Onderwijs. [Advies over de conceptnota *duaal leren*](#), 12 maart 2015.

Afstemming van het leerplichtonderwijs op deelkwalificaties zou een uitholling van de brede opdracht kunnen betekenen. De Vlor verkiest duurzame boven onmiddellijke inzetbaarheid.

5 Organisatie van EVC

5.1 Vraaggestuurde benadering

In lijn met zijn standpunt over de reële maatschappelijke impact geeft de Vlor aan dat EVC niet enkel vraaggestuurd mag ingevuld worden. Hij pleit voor een goed evenwicht tussen een vraaggestuurde benadering vanuit de arbeidsmarkt en de noden van de gebruikers. Het louter vorm geven van een EVC-beleid op basis van vragen van de arbeidsmarkt naar bijvoorbeeld knelpuntberoepen is voor de Vlor dan ook geen optie.

Dat er prioriteiten gesteld moeten worden bij de ontwikkeling van standaarden is logisch, maar dat mag niet betekenen dat het recht op EVC voor de gebruiker beperkt wordt tot de beroepskwalificaties waarvoor er standaarden werden ontwikkeld. Het beleid moet voldoende ruimte geven voor gebruikers die hun competenties willen herkennen en erkennen vanuit zelfontplooiing en zelfwaardering. Zeker voor kwetsbare groepen kan dit een belangrijke opstap betekenen. EVC moet dus breed toegankelijk zijn en niet beperkt blijven tot doorstroming naar opleiding of arbeidsmarkt.

In elk geval staat een goede communicatie centraal om EVC een zichtbare plaats te geven in de samenleving en ervoor te zorgen dat de vraag- én aanbodzijde voldoende op de hoogte zijn van de mogelijkheden die EVC kan bieden.

5.2 Belang van toeleiding en begeleiding

De Vlor onderstreept mee het belang van een goede toeleiding vanuit de verschillende beleidsdomeinen en van voldoende begeleiding in EVC. Zeker voor kansengroepen is een goede begeleiding noodzakelijk om het jargon en de procedures te vatten. Daarnaast is het ook belangrijk dat gebruikers kunnen begeleid worden op het vlak van zelfreflectie en taligheid.

5.3 Inzetten van bestaande expertise

De Vlor pleit voor een transparant en laagdrempelig organisatiemodel voor EVC, met een duidelijke plaats voor onderwijs- en opleidingsverstrekkers die heel wat expertise hebben op het vlak van begeleiding en evaluatie. Het is belangrijk om deze expertise maar ook infrastructuur maximaal te benutten in de organisatie van een EVC-beleid. Zowel het volwassenenonderwijs, hoger onderwijs, deeltijds kunstonderwijs, VDAB, vormingsfondsen, ... kunnen een belangrijke rol opnemen.

6 Financiering van EVC

De discussie over de financiering van EVC gaat over twee elementen: de financiering van de kosten van de organisatie van EVC en de bijdrage van de gebruiker.

6.1 Financiering van de organisatie van EVC

De conceptnota wijst terecht op de verschillen in financiering en zelfs het gebrek aan financiering voor EVC in sommige onderwijsniveaus. De Vlor vraagt dat de instellingen betrokken bij EVC een billijke vergoeding krijgen voor hun inspanningen en dat de bestaande verschillen weggewerkt worden. Het opleggen van kwaliteitseisen vereist middelen om ze te kunnen realiseren. Het ontwikkelen van een assessmentinstrumentarium is een tijdsintensieve bezigheid die door de onderwijsinstellingen met eigen middelen gebeurt. In tegenstelling tot de ervaringsbewijzen zijn hiervoor niet systematisch projectmiddelen voorzien vanuit ESF.

In de verschillende kosten die de conceptnota oplist, is het belangrijk ook professionalisering van het personeel toe te voegen. In lijn met het belang dat de Vlor legt op toeleiding en begeleiding, moet ook hieraan voldoende financiering gekoppeld worden.

Omdat het volwassenenonderwijs geen kosten kan aanrekenen aan de gebruiker en omdat het resultaat van het assessment bepaalt voor hoeveel modules de gebruiker nog moet inschrijven en dus inschrijvingsgeld betalen, is het centrum rechter en partij. De organisatie van EVC en het financieringssysteem moeten zo worden opgesteld dat elke zweem van partijdigheid gemeden wordt. De financiering van EVC moet dus los staan van de financiering op basis van de inschrijving. Daarnaast moet de financiering onafhankelijk staan van de output: of een deelnemer instapt in een traject of niet, een traject beëindigt of niet, mag de vergoeding die de instelling ontvangt niet bepalen.

6.2 Bijdrage van de gebruiker

De Vlor is voorstander van een bijdrage van de gebruiker voor het doorlopen van een EVC-procedure. Er worden immers prestaties geleverd die een maatschappelijke meerwaarde voor de gebruiker kunnen opleveren.

De raad vindt wel dat er meer transparantie voor de gebruiker nodig is over de kosten die momenteel verbonden zijn aan EVC. De bijdrage verschilt sterk van het type instelling waar een procedure wordt opgestart.

De Vlor vindt het wel belangrijk om een doelgroepenbeleid te voeren. Voor de transparantie zou het goed zijn om hiervoor de categorieën die NARIC-Vlaanderen gebruikt voor het onderzoek naar gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's, over te nemen. Bij NARIC is het onderzoek naar gelijkwaardigheid gratis voor wie¹²:

- asielzoeker, erkende vluchteling of subsidiair beschermde is;
- het federale OMNIO-statuut heeft of een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering geniet;
- een leefloon krijgt van een OCMW of maatschappelijke hulp gelijk aan leefloon;
- inburgeraar is en een inburgeringscontract heeft ondertekend binnen de periode van drie jaar die aan de erkenningsaanvraag voorafgaat;

---

¹² <http://www.ond.vlaanderen.be/naric/nl/procedures/hoger-onderwijs/index.htm>

- werkzoekende is en een trajectovereenkomst met de VDAB heeft gesloten binnen de periode van twee jaar die aan de erkenningsaanvraag voorafgaat;
- werkzoekende is in Brussel en een actieplan heeft of deelneemt aan een begeleidingsactie van ACTIRIS of een van zijn Nederlandstalige partners waarmee een overeenkomst werd gesloten binnen de periode van twee jaar die aan de erkenningsaanvraag voorafgaat.

Bij de concrete toepassing van deze maatregel moet er aandacht zijn voor de beperking van de administratieve belasting voor het assessmentcenter en voorzien worden in een financiële tegemoetkoming voor de gedeerde inkomsten. Hiervoor kan er inspiratie gevonden worden in het volwassenenonderwijs waar er een compensatie voorzien is voor deze gevallen.

7 Kwaliteit van EVC

De conceptnota wil de externe kwaliteitszorg voor beroepskwalificerende EVC-trajecten integreren in de externe kwaliteitszorg op beroepskwalificerende trajecten. Voor de Vlor is EVC echter niet beperkt tot de beroepskwalificaties van niveau 2 t/m 5, maar behoort ook de algemene vorming in het secundair onderwijs tot het toepassingsgebied (zie 2.2). De belangrijkste reden daarvoor is de integratie van algemene en arbeidsmarktgerichte vorming in het secundair onderwijs. Dit betekent concreet dat de Vlor ervan uitgaat dat er geen bijkomend kwaliteitszorgsysteem aan de onderwijsinstellingen (van alle onderwijsniveaus) moet opgelegd worden voor EVC. Het bestaande externe kwaliteitszorgsysteem moet in staat zijn om EVC mee te nemen.

De Vlor beschikt op dit moment over onvoldoende informatie om de impact van het geïntegreerd systeem van externe kwaliteitszorg op beroepskwalificerende trajecten in te schatten. De raad vraagt verder betrokken te worden bij de discussie over de uitwerking ervan.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Harry Martens
voorzitter